

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/873 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2018, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) κατά το μέρος που αποκλείει δαπάνες συνολικού ποσού 151 116,65 ευρώ στις οποίες υποβλήθηκε η Τσεχική Δημοκρατία, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (στο εξής: κανονισμός 1306/2013). Η Επιτροπή εσφαλμένα θεωρεί ότι το χρονικό διάστημα μεταξύ των επισκέψεων των ελεγκτικών αρχών σε ορισμένη γεωργική επιχείρηση δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το χρονικό διάστημα που καθορίζεται στο άρθρο 25 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 809/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (στο εξής: κανονισμός 809/2014).
2. Δεύτερος λόγος: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ακόμη και αν υπήρξε παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 809/2014 στην υπό κρίση υπόθεση (*quod non*), είχε ωστόσο θεμελιωθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της Τσεχικής Δημοκρατίας ότι το σύστημα ελέγχου που είχε καθιερώσει ήταν σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, βάσει των συμπερασμάτων της Επιτροπής κατά τον προηγούμενο λογιστικό έλεγχο διά των οποίων γινόταν αποδεκτό ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι στην Τσεχική Δημοκρατία διενεργούνταν συμφώνως προς το δίκαιο της Ένωσης.
3. Τρίτος λόγος: παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1 και 2, του κανονισμού 1306/2013. Ακόμη και αν υπήρξε παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 809/2014 εκ μέρους της Τσεχικής Δημοκρατίας στην υπό κρίση υπόθεση (*quod non*), ωστόσο κατά τον καθορισμό των οικονομικών διορθώσεων η Επιτροπή συνυπολόγισε πόρους που διατέθηκαν σε γεωργικές επιχειρήσεις για τις οποίες δεν αποδείχθηκαν κατά τους επιτόπιους ελέγχους παραβάσεις των διατάξεων του κανονισμού 809/2014. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επέβαλε οικονομική διόρθωση επί δαπανών οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν αδικαιολόγητες και από τις οποίες δεν προέκυψε κίνδυνος για τα ταμεία της ΕΕ.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2018 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-516/18)

(2018/C 399/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: D. Holderer και D. Waelbroeck, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά κύριο λόγο, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2018 σχετικά με την εικαζόμενη κρατική ενίσχυση SA.44888 η οποία εφαρμόστηκε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Engie·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2018 σχετικά με την εικαζόμενη κρατική ενίσχυση SA.44888 η οποία εφαρμόστηκε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Engie καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα των επίμαχων μέτρων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε πλεονεκτήματος υπέρ της Engie.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 4 και 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), στο μέτρο που η Επιτροπή προβαίνει στην πράξη σε συγκαλυμμένη φορολογική εναρμόνιση.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9), και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, αντλείται από παράβαση του άρθρου 16 του προαναφερθέντος κανονισμού 2015/1589, στο μέτρο που η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της ενισχύσεως κατά παραβίαση θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2018 — YG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-518/18)

(2018/C 399/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: YG (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- πρώτον, να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 13ης Νοεμβρίου 2017 περί μη περιλήψεως του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων·
- ακολούθως, να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Μαΐου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της από 13 Νοεμβρίου 2017 αποφάσεως της καθής·
- να καταδικάσει την καθή στην απόδοση των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχτηκε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως. Επιπλέον, δεν παρείχε επαρκή αιτιολογία και δεν απέδειξε ότι εξέτασε τα προσόντα του προσφεύγοντος σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της ελλείψεως επιμέλειας κατά τη σύνταξη και την αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.